

תמליל מהקלטה של שיחה עם ד"ר נתי וטרנר ראשי של חברת ביוואק

חיסוני חובה

החיסונים מחולקים לשניים. א' חיסון חיידקים חיים שהוא נגיף מוחלש שלא גורם לנזק ומחלה, ומערכת החיסון מפתחת נוגדנים למחלה זו וימנע אותה. חומר חי מתרבה בגוף או בריסוס ונכנס דרך מערכת הנשימה ומגרה את מערכת החיסון. כמות הנגיפים בחי היא מועטת, וניתנת במי שתיה או בריסוס. תרכיבים מומתים – בצורה שלא פוגעת בו היינו שהוא רק מגרה את מערכת החיסון כדי לפתח נוגדנים. חומר מומת אינו מתרבה, החלבונים נמצאים וצריך הרבה יותר חומר, ב' מכיון שהוא אינו מגרה, צריך להוסיף חומר נוסף בתרכיב כדי שיגרה את מערכת החיסון. בעופות הוא "אטיובנטיס" שעוזרים ומגרים בצורה חזקה את מערכת החיסון ע"י שיוצאים תהליך דלקתי ומערכת החיסון תוקפת ומבודדת את החומר הזה.

בניוקסל כדי שהוא יעבוד, נותנים ניוקסל חי ויוצרים תאי זיכרון, ואח"כ חומר מומת. המומתים יש להם משמעות לעוף שמשך חייו ארוך כמו הודו ורבייה.

אפרוח בגיל 12 יום ה"שוק" שלו כ"כ קטן והסיכון גבוה, לדעתי הרבה עופות לא נפסלים בבדיקה רק מהסיבה כי אי אפשר לבדוק היטב. העובדה שפוסלים הרבה בשוק מעידה שיש עוד הרבה שלא נפסלים כי לא נתפסו.

בהזרקת חזה כמעט בלתי אפשרי לגרום נזק כל שהוא וקשה ביותר לטעות. מלבד זאת ההזרקת יעילה ביותר מכיון שהחומר מתפזר על פני שטח פתוח ונספג הרבה יותר טוב ונעלם לחלוטין, לעומת זאת הזרקת שוק תמיד יכולים להיות סיכונים – תמיד.

בהזרקת חזה אי אפשר להגיע לריאות בכל מקרה העוף ימות, לעוף אין סרעפת ואין הפרדה בין חלל החזה למעינים. אם נזריק חומר זר לרקמות בפנימיות הוא יגרום לתמותה תוך שעות או מקסימום יום.

מארק לא מזריקים לפטם, רק לפרגיות קלות או לעופות שמגדלים לרבייה, לפיטום לא והמחלה נעלמה לחלוטין.

כשיש דלקת הבשר מאבד מתכונותיו, זהו נמק ולא רקבון, נמק הוא מוות תאי, כמו בסתימות של כלי דם כמו אוטם בשריר הלב ה". הבשר הזה מת ולא יוצר זיהום באיזור, כי אין שם חומר מזהם. נמק זה "נקרוזה". הזרקת היא תהליך דלקתי סטרילי ללא זיהום. נמק כזה באזור של הגיד פוגע בגיד. גיד הוא חומר חזק מאוד וגמיש מאוד, בנמק הגיד נפגע, ובלתי אפשרי לבדוק כל גיד כי אז צריך עבודה עצומה לאחר פתיחת כל גיד וגיד ותמיד הספק קיים. הזריקה היא תת עורית וזה לא תמיד מדויק והחומר נכלא באזור הזה, השכבה הלבנה היא הזריקה.

תופעה אחרת. הנגיף "ריאו" יוצר דלקת בגידים [ירוק מבחוץ הוא דימום] וגורם לקרע קודם הוא מתקשה ופוגע בתכונות הבסיסיות. דימומים לפעמים הוא דלקת בלי קשר להזרקת.

המרקם הכאילו שומני היא הזרקת. הגיד צריך להיות נקי ויבש כל הפרשה רירית נוזלית או מוגלתית זה תהליך דלקתי. תמותה של גיד. חומר בתוך הגיד אינו בסדר.

הזרקת גב הכנף, אין סיכונים בהזרקת כנף נכונה כי מזריקים בצד שמאל תת עורי מלא, כי יש שם שרירים ולפעמים זה יגרום לצוואר עקום, כיום כמעט לא רואים זאת. הכולירע הוא תרכיב חיידקי, לחיידק יש מעטפות והם עצמם מאוד מגרות ולכן כל התרכיבים הללו מוזרקים רק תת עורי ואם יוזרקו לשריר תהיה תגובה נוראה.

עצם העובדה שלא קרה להודו כלום זו ראייה ברורה שההזרקת נעשתה נכון. הזרקת עורף כמעט לא מצוי היום, ההזרקת פחות בעייתית מלהזריק לגיד כי הוא הכי לא נוח והכי קרוב לפסילות.

במשחטה... ראיתי בודדים ואין להסיק מכך כלום כי יש פערים גדולים ואיני יודע מה הראו לי יש מגוון עצום בדרגות הפסילות, מדוע להכנס לפינה הזו שודאי אינכם יכולים לתפוס את כל הטריפות. אתם צריכים לראות לול שלם ותהיו משוכנעים לגמרי. השאלות המתחכמות שנשאלו ע"י... אינם משקפות כלום והם לא מכובדות לעצם הענין.

כשאני מזריק לרגל חומר כזה חריף והטמפרטורה אינה מתאימה זה כואב מאוד, ויש שם שמן מינרלי שאינו נספג נכון אם אינו חם מספיק. חיסון זה כואב ובפרט לעוף קטן שמיד הוא צולע ואינו יכול ללכת כראוי, וכל דבר הוא משמעותי לבריאותו. הזרקת ברגל תמיד קרובה לטעויות. בהזרקת חזה אין שום סיכון.